

November 2015

KIMO Nieuwsbrief

➤ Op weg naar een goede afvalbeheersing aan boord van vissersschepen

Het afval aan boord van de Nederlandse en Belgische vissersvloot wordt heden ten dage in minimaal 11 verschillende stromen gescheiden en afgevoerd. Dit afval ontstaat enerzijds bij de uitvoering van werkzaamheden aan boord en in het kombuis als huishoudelijk afval. Voorzieningen in havens om afval in te nemen worden steeds beter. Vissers beseffen als geen ander wat het betekent om zorgzaam te zijn voor het mariene milieu.

Vissen voor haar voedselvoorziening heeft de mens gedaan zolang zij bestaat. Vis was en is en zal in de

toekomst een belangrijke voedselbron wereldwijd zijn en blijven. Vis is een eerlijk en duurzaam voedselproduct. Met de groei van de wereldeconomie is de vraag naar voedsel toegenomen ook die vanuit de visserijsector. Mede onder deze druk heeft de visserij zich doelen gesteld; één van deze doelen is dat de huidige visserij zodanig moet worden ingericht dat er over honderd jaar nog steeds gevist kan worden om dan ook mede te kunnen voorzien in de wereldwijde voedselvraag. Duurzaamheid is een belangrijk uitgangspunt in de huidige vissector geworden.

De zeevisserij heeft zich dan ook de afgelopen decennia sterk ontwikkeld tot een ecologische en duurzame sector die op verantwoorde manier wil werken en handelen. Het bodemvisserij is aan beperkingen onderhevig en er bestaat een diep respect

Een GROEIEND bewustzijn

voor het milieu en de natuur. Met de groei van de wereldbevolking is ook het is ook het afvalprobleem gegroeid. Niet alleen op het land maar ook in het mariene milieu. Per jaar wordt naar schatting 4,7 miljoen ton plastic in de zeeën en oceanen gedumpt. Dat is ongeveer 12.000 ton per dag. Dit zijn alleen de plastics met alle andere afvalstoffen komt dit jaarlijks schatting vele malen hoger uit. De Verenigde Naties, schat in dat het zwerfafval jaarlijks aan 100.000 zeezoogdieren en minstens één miljoen zeevogels het leven kost.

Ook de Nederlandse overheid is op meerdere fronten nationaal en internationaal actief om zwerfvuil op zee zoveel mogelijk aan de bron aan te pakken dan wel te voorkomen. Nederland zet zich o.a. in voor een totaalverbod op het lozen van vuilnis door schepen. Daarnaast werkt de overheid samen met sectoren aan een programma van (aanvullende) maatregelen. Dat is een onderdeel van de implementatie van de Europese Kaderrichtlijn Mariene Strategie. Hieruit voortgekomen is o.a. de Green Deal Visserij voor een Schone Zee. In onze

maatschappij wordt al snel naar de visserij gekeken als er sprake is van

vervuiling van zeeën en oceanen. Nog dichterbij ervaren wij dat onze stranden worden vervuild door aangespoeld zwerfafval. Toch is het afval uit de professionele visserijsector maar een beperkt klein deel

van de hele vervuiling van de zeeën en oceanen. Desalniettemin zet de visserijsector zich in om vervuiling uit haar eigen sector te voorkomen.

In onze huishouding op land en in steden wordt terecht het afval in verschillende categorieën gescheiden. In de loop van de tijd hebben wij geleerd om niet al het afval in een bak te dumpen maar gescheiden aan te leveren of weg te brengen naar glas-, papier-, plastic-, textielbakken etc. Het afval in onze huishoudens wordt nu minimaal in acht verschillende stromen afgevoerd en verwerkt.

Maar hoe zit dat bij de visserijsector?

Uit gesprekken met vissers is het volgende beeld naar

voren gekomen. Visser zijn is een mooi beroep maar waar wel veel van gevraagd wordt zowel fysiek als geestelijk. De dagen aan boord op zee zijn lang en de arbeid is zwaar. Het weer is vaak mooi maar kan ook koud en onstuimig zijn. De

vissers zijn één met hun natuur (de zee), zij zijn zich bewust van het belang van een goed ecologisch evenwicht in het mariene milieu om zodoende ook op langere termijn (hun kinderen en kleinkinderen) te kunnen blijven vissen. Zij beseffen als geen ander dat je met de natuurwetten niet kunt spotten. Ook de bewustwording rond de vervuiling van de zeeën en oceanen baart de vissers grote zorgen, het is immers hun werkterrein die bedreigd wordt met de enorme vervuiling die zich voordoet. Sinds de jaren tachtig van de vorige eeuw zijn de vissers dan ook op zoek naar een goed afvalmanagement aan boord van schepen. Het is begonnen met de oprichting van het

SFAV (Stichting Financiering Afvalstoffen Visserij)

hierbij zijn voorzieningen getroffen waarbij vissers oliehoudende afvalstromen, bilgewater en klein chemisch afval in haven kunnen afgeven. Huisvuil en sloop gebonden afval kan inmiddels in iedere haven

afgegeven worden. Ook in het Fishing for Litter project participeren vele vissers om zo het opgevisste afval naar land te brengen waar het wordt ingenomen en verwerkt tot nieuwe producten. Met het Fishing for Litter project hebben vissers op deze wijze al miljoenen kilo's aan land gebracht. Oud ijzer, karton, nylon, huisvuil, oude Netten, kapotte trossen en touwen, afval uit de machine kamer, olie, bilgewater en chemicaliën worden apart ingeleverd. Schepen groter dan 400 BRT houden een huisvuilboekhouding bij waarin aangegeven wordt waar en welk afval aan boord ontstaat. Netten worden via speciale big-bags vanuit havens afgevoerd. Ook hedendaagse vernieuwingen gaat de visserij niet uit de weg, zij staan open om mee te discussiëren en te communiceren over veranderingen en vernieuwingen en mee te werken aan proeven om het afval beter te beheren. Het vissersbedrijf is een moderne tak van industrie geworden waar innovatie een heel gebruikelijke term is.

Als we nu kijken naar de visserij dan zien wij dat er duidelijk veranderingen zijn opgetreden. Het materiaal waarmee gevist en gevaren wordt vertegenwoordigt grote hoeveelheden geld. Met de modernisering van de vloot is ook een ander management aan boord ontstaan. Iedere week wordt weer een bepaalde besomming verwacht, mis- of geen vangst kan in het huidige bestel niet uit. Naast deze veranderingen zijn de vissers de afgelopen decennia zich ook bewust geworden van de termen zoals duurzaamheid en ecologie. Men beseft heel goed dat de consument van de vissers een eerlijk product verwachten los van elke smet of verdenking. Dat al vraagt van de visserijsector een open en transparante manier van werken en bedrijfsvoering en daar is men toe bereid.